19/02/2024

Ο Επίσκοπος Κεγχρεών στον Ι.Ν. Κοιμήσεως της Θεοτόκου Ιωνίας και Μνημόσυνο της Μοναχής Μαριάμ

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κορίνθου, Σικυώνος, Ζεμενού, Ταρσού και Πολυφέγγους

Ο Βοηθός Επίσκοπος και Πρωτοσύγκελλος της Ιεράς Μητρόπολης Κορίνθου άγιος Κεγχρεών κ. Αγάπιος λειτούργησε χθες στον Ιερό Ενοριακό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου Ιωνίας (Συνοικισμού) ορίνθου μαζί με τους Αιδεσ. π. Ιωάννη Δελημπαλτά, π. Αθανάσιο Κοντογιάννη, π. Δημήτριο Στεργιόπουλο και τον Διάκονο π. Χρήστο Χίλια.

Στο κήρυγμά του ο Θεοφιλέστατος **Επίσκοπος Κεγχρεών** αναφέρθηκε στο

Ευαγγελικό ανάγνωσμα τονίζοντας την **πίστη της Χαναναίας**, που δοκιμάσθηκε αλλ᾽ έμεινε ακλόνητη, την ομολογία της, αν και ειδωλολάτρισσα, περί του προσώπου του Ιησού ·«Κύριε, υἱὲ Δαυΐδ» (Ματθ. ιε’, 22) αποδίδοντας την λέξη «Κύριε» στην Θεότητα Του και την προσφώνηση «υἱὲ Δαυΐδ» στην ενανθρώπησή Του, την ταπεινοφροσύνη της αποδεχόμενη τον χαρακτηρισμό «κυνάριον» και την σύνεσή της καθότι κατασκεύασε την συνηγορία της στο αίτημα της από τα ίδια τα λόγια του Ιησού Χριστού.

Εστίασε όμως την προσοχή του εκκλησιάσματος στον τρόπο με τον οποίο εκφέρει η Χαναναία την παράκληση της. Ενώ πρόκειται να παρακαλέσει για την θυγατέρα της δεν λέγει στον Χριστό ελέησέ την αλλά «ἐλέησόν με», αναλαμβάνουσα στο μητρικό της πρόσωπο το δράμα του δαιμονισμένου παιδιού της! Γεγονός που φανερώνει την μεγάλη αγάπη της μάνας, ώστε να ρωτάει ο ποιητής: «Μάνα που βρήκες τόση στοργή, την αγάπη την τόση;». Και κάποια εσωτερική φωνή να του ψιθυρίζει την απάντηση:

«Μεσ᾽ στην ψυχή απ᾽ το χέρι του Πλάστη μας έχει φυτρώσει». Όντως, θεόσδοτη χάρη η μητρική αγάπη σε κάθε γυναίκα που την αξιώνει ο Θεός να γίνει μητέρα. Ξεπερνά την φιλαυτία της με την «έξοδο» της από τα του εαυτού της προσφέροντας ό,τι δύναται αλλά και ό,τι δεν δύναται προκειμένου να διατηρήσει την ζωή που της εμπιστεύθηκε ο Δημιουργός σύμφωνα με τους λόγους της πρώτης γυναίκας, την οποία ονόμασε ο Αδάμ «Ζωή, ὅτι αὕτη μήτηρ πάντων τῶν ζώντων» (Γεν. γ’, 20), «ἐκτησάμην ἄνθρωπον διά τοῦ Θεοῦ.» (Γεν. δ’, 1).

Η αποστολή της, βέβαια, ολοκληρώνεται με την σωστή διαπαιδαγώγηση «ἐν παιδείᾳ καὶ νουθεσίᾳ Κυρίου» (Εφεσ. στ’, 4) των τέκνων της, ώστε η αγκάλη της να μην είναι μόνο ο τόπος διατροφής του παιδιού της για την επιβίωση αλλά και τόπος γνωριμίας του παιδιού της με τον Θεό, αφού στον κόλπο της η Χριστιανή μάνα μαθαίνει το παιδί της να κάνει τον σταυρό του και κρατώντας σ᾽ αυτόν το βρέφος της να κοινωνεί αυτό των Αχράντων Μυστηρίων «εἰς ζωήν αἰώνιον».

Ο Θεοφιλέστατος έκανε και μια μικρή αναφορά στην δωρήτρια του Ι. Ναού της Κοιμήσεως της Θεοτόκου Ιωνίας μακαριστής Μαριάμ (κατά κόσμον Αρετής Πεσκεσίδου) Μοναχής με την προσφορά της οποίας διαμορφώθηκε ο αύλειος χώρος του εν λόγω Ι. Ναού και προχώρησε σε ικανό βαθμό η αγιογράφησή του, μεταφέροντας και τις ευχές του Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας κ. Διονυσίου στο εκκλησίασμα ως και την «καλή ανάπαυση» της ευεργέτιδος του Ι. Ναού Μαριάμ Μοναχής.

Ευθύς αμέσως το πέρας της Θ. Λειτουργίας τέλεσε το Ι. Μνημόσυνο της ως άνω Μοναχής και ως και του αοιδίμου Αρχιμανδρίτου Ματθία ευχόμενος να είναι η